Biuro Zarządu Głównego
02 - 520 Warszawa ul. Wiśniowa 50
tel. 640 80 23; 640 82 67 **fax** 849 82 30

Warszawa, dn. 7 lipca 2010 r.

Uchwała Nr 121-VII/2010
Prezydium Zarządu Głównego
NSZZ FiPW
z dnia 7 lipca 2010 r.

Zarząd Główny NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa po analizie przedłożonego nam projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości ***w sprawie szkolenia oraz doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej*** wnosi:

1. w § 4 należałoby dla przejrzystości przestawić plan (nauczania) na trzecie miejsce bowiem w pierwszej kolejności jest program nauczania, następnie rozkład materiału, a dalej plan nauczania. Plan wynika z programu, a nie odwrotnie.
   Zatem § 4 winien brzmieć:
   „**Podstawę realizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego stanowi program nauczania i wynikający z niego rozkład materiału dla poszczególnych jednostek dydaktycznych, uwzględniający również pomoce dydaktyczne i wybrane pozycje bibliograficzne z listy literatury załączonej do programu oraz plan nauczania. Treści programu podlegają ciągłej aktualizacji.**"

2. w § 5 należałoby dopisać, że dobór metod i środków kształcenia winien uwzględniać specyfikę zadań służbowych jakie będą realizowane na poszczególnych stanowiskach, tak aby nie było oderwania od praktycznych elementów kształcenia.
   Zatem § 5 winien brzmieć:

   „**W kształceniu obowiązuje zasada doboru metod i środków adekwatnych do cech słuchaczy, w szczególności rodzaju i poziomu ich wykształcenia, zdolności, umiejętności, a także specyfiki zadań służbowych jakie będą realizowane na poszczególnych stanowiskach.**"

3. w § 6 należałoby uwzględnić to, że szkolenie powinno formować u funkcjonariuszy świadomość prawną, która jest niezbędna zarówno w zakresie realizacji praw i obowiązków osób uwięzionych, a także praw i obowiązków funkcjonariuszy.
   Zatem w § 6 należy dopisać pkt. 7 w brzmieniu:
   „**7) świadomości prawnej.**"

4. w § 21 ust. 3 brak uzasadnienia do realizowania zajęć o charakterze teoretycznym do dziesięciu godzin dziennie. Podstawowy wymiar zajęć to

siedem godzin dziennie, natomiast wyjątkowo 8 – 9 godzin. Nauka w większym wymiarze nie jest efektywna, albowiem istnieją granice percepcji słuchacza.
Zatem § 21 ust. 3 winien brzmieć:
„**Zajęcia są realizowane przez pięć dni w tygodniu, od poniedziałku do piątku. Zajęcia o charakterze teoretycznym są realizowane w wymiarze siedmiu godzin lekcyjnych dziennie, a wyjątkowo do dziwieniu godzin dziennie. Lekcja trwa 45 minut.**"

5. w § 22 ust. 6 brak jest uregulowania dalszych konsekwencji prawnych dla funkcjonariusza kursu przygotowawczego, który uzyskał ocenę niedostateczną z egzaminu poprawkowego poza stwierdzeniem, iż jest to równoznaczne z negatywną oceną predyspozycji do służby. Czy będzie to jeden z elementów opinii o nieprzydatności do służby w okresie służby przygotowawczej?
Brak jest określenia czy i w jakim czasie będzie można tego funkcjonariusza ponownie skierować na kurs przygotowawczy. Funkcjonariusz przystępujący do kursu winien znać wszystkie konsekwencje związane z niezdaniem egzaminu.

6. w § 26 ust. 3 – do jego zapisów aktualne są uwagi zawarte w punkcie wyżej (5).

7. w § 28 ust.2 zbędne jest użycie słowa „zsumowane", oczywistym jest, że aby określić potrzeby szkoleniowe to należy je zsumować.

8. w § 29 pkt. 6 – brak określenia na czym będzie polegała ocena predyspozycji do służby, kto jej dokonywał i w oparciu o jakie kryteria.

9. w § 32 ust. 3 należałoby treść tego ustępu uzupełnić poprzez wskazanie, iż szkolenie zawodowe winno być nastawione na kształtowanie praworządnych zachowań funkcjonariuszy w służbie i poza służbą. Zarówno światowe, jak i europejskie standardy wykonywania kary pozbawienia wolności kładą nacisk na praworządne i humanitarne postawy personelu więziennego.
Zatem § 32 ust. 3 winien brzmieć:
„**Szkolenie zawodowe ukierunkowane jest na wspieranie wszechstronnego rozwoju zawodowego i osobistego funkcjonariuszy, przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu oraz chorobom zawodowym poprzez promocję zdrowia, a także kształtowanie praworządnych zachowań funkcjonariuszy.**"

10. w § 40 ust. 3 – doświadczenie wskazuje, że wszelkie testy jako forma postępowania rekrutacyjnego źle się kojarzy funkcjonariuszom. Do tej pory znana jest sprawa testów poprzedzających nabór na kurs oddziałowych. Okazuje się, że testy te przeprowadzano tylko w niektórych okręgach, trzeba było wykazać się szczegółową znajomością zagadnień i wobec tego rodziło się pytanie jaki jest sens uczestnictwa w tym kursie? Należałoby zastanowić się

nad formułą tych testów (o ile autorzy pomysłu nie zrezygnują z niego) w kontekście stopnia ich trudności.

11. w § 59 brak jest regulacji po jakim czasie zwolnienia lub usunięcia funkcjonariusza ze szkolenia zawodowego będzie on mógł ubiegać się o ponowne skierowanie do szkoły.

12. w § 64 pkt. j – naszym zdaniem nie ma potrzeby przeprowadzania hospitacji doradczo-metodycznych przez specjalistów z zewnątrz, w szczególności z uczelni wyższych, ośrodków doskonalenia nauczycieli lub innych wyspecjalizowanych instytucji. Jaki jest sens wprowadzania nadzoru nad szkołami, wykładowcami i słuchaczami będącymi funkcjonariuszami SW przez osoby z zewnątrz, dlaczego ograniczać suwerenność. Czy szkoły innych formacji mundurowych, np. wojskowe, policyjne etc. też mają nadzór z zewnątrz? Czy ta propozycja nie pozostaje w sprzeczności z innymi przepisami prawnymi rangi ustawowej, np. o ochronie informacji niejawnych, ochronie danych osobowych etc.?

13. § 67 rodzi obawy, aby skutkiem proponowanej regulacji nie stało się wkroczenie do szkół biurokracji, którą się krytykuje i która jest rozpasana już teraz w jednostkach penitencjarnych. Zamiast położyć nacisk na efektywność szkolenia, to koncentrować się będzie na opracowaniu badań, analiz, ankiet, ewaluacji i wszystko dokumentować – jaskrawy przykład papirologii. Kadra dydaktyczna zamiast wsłuchiwać się i realizować potrzeby i oczekiwania szkoleniowe służby i słuchaczy, tak aby w perspektywie ułatwić prawidłową realizację zadań służbowych zajmie się z konieczności zgadywaniem oczekiwań nadzoru pedagogicznego.

W uzasadnieniu do niniejszego rozporządzenia projektodawca z nieukrywanym zadowoleniem podkreśla nowoczesność rozwiązań i wyjście naprzeciw oczekiwaniom polityków, naukowców, praktyków w zakresie dostosowania szkolenia funkcjonariuszy Służby Więziennej do zmieniającej się rzeczywistości.
Na ocenę jest zdecydowanie za wcześnie ponieważ rozporządzenie zawiera ogólne założenia dotyczące treści nauczania, koncentrując się na formalnej stronie szkolenia. Nowatorstwo ocenić będzie można, gdy pojawią się szczegółowe treści w programach nauczania.

Za Prezydium Zarząd Główny NSZZ FiPW:

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO
Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego
Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa

Wiesław Żurawski